

Διακήρυξη
Επιμ. Μ. Βενιαμίν
Επιμ. Μ. Νεγκλ.

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

ΠΡΟΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΙΝ

ΤΟΥ ΚΑΘΕΣΤΩΤΟΣ ΤΩΝ 12 ΝΟΤΙΩΝ ΣΠΟΡΑΔΩΝ ΝΗΣΩΝ

ΥΠΟΒΛΗΘΕΝ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΕΒ. ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ

ΥΠΟ ΤΩΝ ΠΛΗΡΕΞΟΥΣΙΩΝ ΑΥΤΩΝ

ΜΙΧ. ΒΕΝΙΑΜΙΝ ΚΑΙ ΜΙΧ. ΝΕΓΚΛ. ΚΑΛΑΒΡΩΥ

ΔΩΡΕΑ
ΜΙΧΑΗΛ Θ. ΣΚΕΥΟΦΥΛΑΚΑ
ΠΡΟΣ ΤΗΝ Ι.Μ. ΠΑΝΟΡΜΙΤΗ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

1909

ΥΠ. "ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ", ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΥ, ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΟΥ ΚΑΙ Σας

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

ΥΠΟΒΛΗΘΕΝ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΕΒ. ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ

ΠΑΡΑ ΤΩΝ ΠΛΗΡΕΞΟΥΣΙΩΝ

ΤΩΝ ΔΩΔΕΚΑ ΝΟΤΙΩΝ ΣΠΟΡΑΔΩΝ ΝΗΣΩΝ ΤΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ

ΠΡΟΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΙΝ ΤΟΥ ΕΝ ΑΥΤΑΙΣ ΚΑΘΕΣΤΩΤΟΣ

Ύψηλότητε,

Γνωστόν βεβαίως τυγχάνει τῇ Ὑμετέρᾳ Ὑψηλότητι, ὅτι ἐν τινι τῶν ἑσχατιῶν τοῦ Αἰγαίου ὑπάρχει ὁμάς νήσων, Δωδεκάνησος καλουμένη καὶ συγχειμένη ἐκ τῶν νήσων Καλύμνου, Σύμης, Λέρου, Ἰκαρίας, Πάτμου, Ἄστου-παλαίας, Νισύρου, Χάλκης, Τύλου, Καρπάθου, Κάσου καὶ Καστελλορίζου. Τῶν ξηρῶν, ἀγόνων καὶ ἀνύδρων τούτων νήσων, ἢ μᾶλλον βράχων, οἱ κάτοικοι οὐδένα πόρον ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτῶν πατρίδι εὐρίσκοντες, ἐπέδωθησαν ἀνάκαθεν εἰς τὸ ἀκροσφαλέστατον καὶ κινδυνώδεστατον τῶν ἐπαγγελμάτων, εἰς τὴν ναυτιλίαν καὶ σπογγαλιείαν, μόλις κατορθοῦντες δι' αὐτῶν νὰ ἐξοικονομῶσι τὰς στοιχειωδεστάτας καὶ πρώτας ἀνάγκας τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν καὶ τοῦτο δι' ἔτησιου καὶ φρικτοῦ ἀποδεκατισμοῦ τῆς νεαρᾶς καὶ ἀλκίμου αὐτῶν ἡλικίας, ἣτις μόνη δύναται νὰ ἀναλάβῃ τὴν φοβερὰν ταύτην ἐργασίαν καὶ νὰ τροφοδοτήσῃ τοὺς ἄλλως μὴ δυναμένους νὰ ζήσωσι κατοίκους.

Τὴν ἐξαιρετικὴν τῶν νήσων τούτων θέσιν λαβὼν ὑπ' ὄψει καὶ κατανοῶν ὅτι ἀδύνατον ἦτο νὰ ζήσωσιν ἐν τοῖς ἀγόνοις ἐκείνοις βράχοις ἀνθρώπιναι ὑπάρξεις, ἐὰν ὑπεβάλλοντο εἰς τὰ βάρη τῶν λοιπῶν κατοίκων τοῦ Ὑψηλοῦ Κράτους, ὁ μέγας τῆς Ρόδου κατακτητῆς Σουλεϊμὰν ὁ Νομοθέτης, εἰς ὃν αὐθόρμητοι ἐδήλωσαν ὑποταγὴν αἱ νῆσοι αὗται, αἰτησάμεναι νὰ τεθῶσιν ὑπὸ τὴν

κραταιάν αὐτοῦ αἰγίδα, ἐξεῦρε μέσον ἅμα μὲν ἐξασφαλίζον τὴν ἄλλως ἀδύνατον ὑπαρξίν τῶν κατοίκων αὐτῶν, ἅμα δὲ συνδέον τὰς νήσους ταύτας δι' ἀρρήκτων δεσμῶν εὐγνωμοσύνης, πίστεως καὶ ἀφοσιώσεως μετὰ τοῦ Κράτους. Καθώρισε δηλονότι ὅπως αἱ εἰρημέναι νῆσοι, ἀντὶ πάντων τῶν ἄλλαχού τοῦ Κράτους πληρωνομένων φόρων, ἀποτίωσι κατ' ἀποκοπὴν τὴν λεγομένην Μακτοῦ, ὠρισμένον δηλ. γενικὸν φόρον, διοικῶνται δὲ δι' ἰδίων Ἀρχῶν, ὑπὸ τῶν κατοίκων ἐκλεγομένων· τὸν δὲ γενικὸν τοῦτον φόρον ὠρισεν ὡς βικουφιὸν τῶν εὐχῶν ἰδρυμάτων, ἅπερ ἡ θεοσεβῆς Αὐτοῦ θέλησις ἀνήγειρεν ἐν τῇ δι' ἡρωϊκῶν ἀγῶνων κατακτηθείσῃ ὑπ' Αὐτοῦ Ρόδῳ.

Τὸ καθεστῶς τοῦτο, τὸ ἐπιβαλλόμενον ὑπὸ ἀμεταθέτου ἀνάγκης καὶ ὑπὸ τῆς ἀθεραπέυτου ἄλλως ἐξαιρετικῆς καὶ ἀπόρου θέσεως τῶν κατοίκων τῶν νήσων τούτων, κυρωθὲν ἐπανειλημμένως δι' Ὑψηλῶν Φερμανίων τῶν ἀειμνήστων Σουλτάνων, ἀμετάβλητον ἐπὶ μακροῦς διετέλετεν αἰῶνας. Τοιαῦτα δὲ Φερμανία ἐπιτραπήτω ἡμῖν ν' ἀναφέρωμεν τὸ τοῦ Σουλτάν Μεχμέτ τοῦ Δ' κατὰ Ρετζέπ τοῦ 1062, τὸ τοῦ Σουλτάν Ὀσμάν τοῦ Γ' κατὰ Σαμπάχ τοῦ 1168, τὸ τοῦ Σουλτάν Ἀβδούλ Χαμίτ τοῦ Α' κατὰ Σεββὲχ τοῦ 1188 καὶ ἄλλα, ὧν ἐπισυνάπτομεν τὰ φωτογραφικὰ πανομοιότυπα.

Καὶ ὁ ἀείμνηστος δὲ Σουλτάνος Μαχμούτ ὁ Β', τὸ ἀμετάθετον τῆς ἀνάγκης ταύτης λαθῶν ὑπ' ὄψει, καὶ τὴν, κατὰ τὰς πρὸ ἐνὸς περίου αἰῶνος παραχὰς ἐν τῷ Αἰγαίῳ, νομοταγῇ στάσει ἀναγνωρίσας τῶν νήσων τούτων, αἰτινες εὐθύς ἐσπευσαν νὰ συνδεθῶσι καὶ αὐθις μετὰ τοῦ Κράτους, εἰδικώτερον καὶ σαφέστερον τὰ τῶν νήσων τούτων καθώρισε διὰ τοῦ κατὰ μέγα Τζεμάζ-ούλ-ἔββελ 1259 Ὑψηλοῦ Αὐτοῦ Φερμανίου, δηλοῦντος ἀπεριφράστως ὅτι οἱ κάτοικοι τῶν νήσων θέλουσι πληρῶναι δι' ὅλους ἐν γένει τοὺς φόρους αὐτῶν ὠρισμένον ποσὸν ἑτησίως εἰς δύο δόσεις, καὶ δια μὲν τὰς τοπικὰς αὐτῶν υποθέσεις θέλουσιν εἶσθαι ἐλεύθεροι νὰ κανονίζωσι καὶ δικάζωσιν αὐτὰς συμφώνως πρὸς τὰ ἦθη καὶ ἔθιμα αὐτῶν, διὰ δὲ τὰς λοιπὰς θέλουσιν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διατηρῶσι διαρκῶς εἰς τὴν ἔδραν τῆς Νομαρχίας ἀντιπρόσωπον, ἐκλεγόμενον ὑπ' αὐτῶν μεταξύ τῶν φρονιμωτέρων καὶ μᾶλλον εὐυπολήπτων κατοίκων τῶν νήσων· ὀρίζει προσέτι ὅτι τὸ καθεστῶς τοῦτο θέλει ἰσχύει αἰωνίως, ἐν ὅσῳ οἱ κάτοικοι τῶν νήσων διατελοῦσι πιστοὶ ὑπῆκοοι εἰς τὴν κραταιάν Ὀθωμανικὴν Αὐτοκρατορίαν. Συμφώνως πρὸς τὸ πνεῦμα τοῦ Φερμανίου τούτου ἐξεδόθησαν καὶ ἄλλαι ὑψηλαὶ διαταγαί, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων ὁ τότε Νομαρχὴς Αἰγαίου Σουκρῆ πασᾶς διετάχθη καὶ καθώρισε τὸν κατ' ἀποκοπὴν φόρον ἐκάστης τῶν

δώδεκα νήσων, τῶν ἀπολαουουσῶν ἀνέκαθεν τοῦ αὐτοῦ προνομιακοῦ καθεστῶ-
τος. Χάρις λοιπὸν εἰς τὸ καθεστῶς τοῦτο, οἱ κάτοικοι τῶν εἰρημένων ξηρῶν,
ἀνδρῶν καὶ παντελῶς ἀγόνων νήσων τούτων, κατώρθωσαν νὰ πορίζωνται τὰ
πρὸς τὸ ζῆν, ἐπιδοθέντες εἰς τὴν ναυτιλίαν καὶ σπογγαλιεῖαν, μακαρίζοντες
πάντοτε τὴν ἱεράν μνήμην τῶν κραταιῶν καὶ ἀειμνήστων Σουλτάνων, καὶ
οὐδέποτε οὔτε κἂν διανοηθέντες νὰ παρεκκλίνωσι τῆς πίστεως καὶ ἀροσιώσεως
τῆς ὀφειλομένης πρὸς τὴν Ὀθωμανικὴν Αὐτοκρατορικὴν Κυβέρνησιν. Οὕτως
εἶχον τὰ πράγματα, ὅτε κατὰ 1869 (1285) ἐπεβλήθησαν αἱ Καϊμακαμίαι
εἰς τὰς νήσους· καὶ ἐδόθη μὲν ἐπίσημος διαβεβαίωσις παρὰ τῆς Σεβαστῆς Κυ-
βερνήσεως, ἣτις καὶ ἐτοιχοκολλήθη, ὅτι τοῦτο ἀπέβλεπε τὴν καλλιτέραν διοι-
κητικὴν διοργάνωσιν καὶ οὐδόλως θὰ ἐθίγετο κατὰ τὰ λοιπὰ τὸ καθεστῶς τῶν
νήσων, δυστυχῶς ὅμως ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἤρξατο νέα περίοδος, κατὰ
τὴν ὁποίαν, ὑπὸ διάφορα ἐκάστοτε προσχήματα, ὑπάλληλοι τῆς Κυβερνήσεως,
τίς οἶδε διὰ ποίους ἀτομικοὺς καὶ ἰδιοτελεῖς σκοπούς, προεβαινον εἰς ἐπιβού-
λους ἀποπειράς κατὰ τοῦ καθεστῶτος τῶν νήσων· καὶ ὁσάκις μὲν οἱ κάτοικοι
τῶν νήσων κατώρθουν, ὅπως αἱ ἀπελπιστικαὶ διαμαρτυρίαι αὐτῶν φθάσωσιν
εἰς ὑψηλὰς ἀκοάς, ἀπηλλάττοντο τῶν πιέσεων· ὁσάκις ὅμως τοῦτο δὲν κατωρ-
θοῦτο, ὑπερίσχυεν ὁ τρόμος καὶ ἡ βία καὶ τὸ καθεστῶς τῶν νήσων ὑφίστατο
νέα ρήγματα διὰ τῆς ἐπιβολῆς νέων φόρων καὶ τῆς καταργήσεως κεκτημένων
δικαιωμάτων. Διὰ τῆς μεθόδου ταύτης ἐπεχειρήθη καὶ ἡ ἐγκατάστασις τῶν
Τελωνείων, παρὰ τὴν ρητὴν διάταξιν τῶν Ὑψηλῶν Φερμανίων, καθ' ἣν αἱ
νήσοι πληρόνουςαι τὸν ἀποκεκομμένον αὐτῶν φόρον, μένουσι καθ' ὅλα ἐλεύθε-
ραι. Ἐπὶ τῶν Ὑψηλῶν τούτων Φερμανίων στηριζόμενοι οἱ κάτοικοι, ἀντέστη-
σαν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν Τελωνείων· τότε δέ, ἀναγνωρισθέντων τῶν δικαιο-
μάτων τῶν νησιωτῶν, παρεχωρήθη εἰς αὐτοὺς ἐκ τῶν ὀκτὼ τοῖς % τὰ τρία,
πρὸς συντήρησιν τῶν φιλανθρωπικῶν αὐτῶν καταστημάτων καὶ Σχολείων. Τὰ
λοιπὰ 5 τοῖς % ἔπρεπε νὰ εἰσπράττη ἡ Κυβέρνησις πρὸς ἐξοικονόμησιν τῶν
μισθοδοσιῶν τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Τελωνείου, καθὼς καὶ τῶν λοιπῶν ἐξόδων,
ἅτινα θὰ ἐπεβάρυνον αὐτήν. Ἡ λύσις αὕτη δὲν ἐθεωρήθη ἱκανοποιητικὴ παρὰ
τῶν κατοίκων τῶν νήσων, καὶ διὰ τοῦτο ἀπεστάλησαν ἀντιπρόσωποι αὐτῶν εἰς
Κων/πολιν, ἵνα ὑποβάλωσι τὰ παράπονά των εἰς τὴν Κυβέρνησιν· τότε ἐξεδόθη
ἀπόφασις τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους ὑπὸ ἡμερομ. 15 Ρεββι-οὐλ-ἔββὲλ
1292, διὰ τῆς ὁποίας **παρείχεται εἰς τοὺς κατοίκους ὁλόκληρον τὸ**
εἰσόδημα τῶν Τελωνείων, ἀλλ' ἡ ἀπόφασις αὕτη ἔμεινεν ἀνεκτέλεστος,
καὶ ἔκτοτε ἐξήκολουθεῖ νὰ καταβάλληται εἰς τὰς νήσους ἐκ τῶν τελωνειακῶν
εἰσοδημάτων τὸ κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη ἀναλογῆσαν εἰς αὐτὰς μέρος, ἐν ᾧ

αί εισπράξεις τῶν τελωνείων ηὐξήθησαν κατὰ πολὺ εἰς μερικὰς νήτους. Ἐπίσης διὰ τῆς αὐτῆς μεθόδου ἐπεβλήθη εἰς τοὺς κατοίκους τῶν νήσων ἡ φορολογία τῶν διαβατηρίων, ἣτις, ὑφισταμένη πρὸ πολλοῦ διὰ τοὺς λοιποὺς κατοίκους τοῦ Κράτους, οὐδεμίαν ἰσχὺν εἶχε διὰ τοὺς νητιώτας, οἵτινες ἐταξείδευον καθ' ἅπασαν τὴν Αὐτοκρατορίαν ἐφωδιασμένοι δι' ἐγγράφων, ἅτινα παρέχοντο αὐτοῖς δωρεὰν ἀπὸ τὰς τοπικὰς ἀρχάς, καθὼς καὶ ἀπὸ τὸ ἐπὶ τούτῳ ὑπάρχον ἐν Κων/πόλει εἰδικὸν γραφεῖον τῶν νήσων. Ἐντὸς τῶν ἐγγράφων τούτων ἀνεφέρετο ρητῶς ὅτι ὁ κάτοχος αὐτῶν, ὡς κάτοικος τῶν **προνομιούχων Σποράδων, ἀπαλλάσσεται** τοῦ φόρου τῶν διαβατηρίων καὶ παντὲς ἄλλου. Ἐκτὸς τῶν φόρων τούτων καὶ ἄλλοι τινὲς διάφοροι εἰς διαφόρους νήσους ἔτυχον ἀτελοῦς ἐφαρμογῆς.

Ἡ οἰκτρά αὕτη κατάστασις ἐφαίνετο ὁσημέραι ἐπιδεινούμενη, ὅτε τέλος ἀνεφάνη ἡ ἐλπιδοφόρος ἀναλαμπὴ τοῦ Συντάγματος. Πάντες οἱ ἄγνοι καὶ πιστοὶ ὑπήκοοι τῆς Αὐτοκρατορίας ὑπεδέχθησαν μετὰ χαρᾶς καὶ ἐνθουσιασμῷ τὴν ἀνέλπιστον ταύτην εὐτυχίαν, ἀλλ' οὐδεὶς βεβαίως μετὰ τόσσης ἐνδομύχου ἀγαλλιᾶσεως, ὅσον οἱ πτωχοὶ κάτοικοι τοῦ Δωδεκανήσου. Οὗτοι ἐσχημάτισαν ἀμέσως τὴν ἀκράδαντον πεποίθησιν, ὅτι, καταλυομένης τῆς ἀπολυταρχίας καὶ τῶν καταθλίψεων, θὰ ἠδύνατο νὰ ὑψώσωσι φωνήν, ἵνα ἐπὶ τῇ βάσει πλέον τοῦ Συντάγματος, ὅπερ ρητῶς περιφρουρεῖ τὰ κεκτημένα δίκαια καὶ προστατεύει τὰ ἐκασταχοῦ ἐπικρατήσαντα ἤθη καὶ ἔθιμα, ἡ νέα Συνταγματικὴ καὶ πετρικὴ Κυβέρνησις ἄρῃ τὰς παρὰ τὴν ρητὴν διαταγὴν τῶν Ὑψηλῶν Φιρμανίων τῶν ἀειμνήστων Σουλτάνων γενομένης ἐπιβολᾶς φόρων καὶ περιορισμῶς τῶν δικαιωμάτων τῶν νήσων.

Παρὰ πᾶσαν ἐλπίδα ὅμως καὶ πρὸς μεγίστην αὐτῶν ἀπελπίσιν καὶ ἀπογοήτευσιν, ἐν ἔτος περίπου μετὰ τὴν ἀνακλήρουξιν τοῦ Συντάγματος, οἱ εἰς τὰς νήσους ὑπάλληλοι τῆς Κυβερνήσεως ἤρχισαν νὰ ζητῶσιν ἀπὸ τοὺς κατοίκους αὐτῶν τὴν εἰσπραξὶν νέων φόρων καὶ νὰ προβαίνωσιν εἰς παντοειδεῖς καταθλίψεις καὶ ἐκβιασμῶς, ἠκίστα συμβιβαζομένους πρὸς τὸ Σύνταγμα. Οὕτως ἐν Λέρῳ προέβησαν εἰς φυλακίσεις πτωχῶν ἐργατῶν, εἰς κατάσχες τῶν ἐργαλείων αὐτῶν, διότι οὗτοι ἠρνήθησαν νὰ πληρώσωσι τὸν πρωτοφανῆ δι' αὐτοῦς φόρον διὰ τὴν ἀποκοπὴν πετρῶν καὶ τὴν ἐξαγωγὴν χύματος πρὸς στέγασιν τῶν οἰκιῶν αὐτῶν. Ἐν Σύμῃ ἐπίσης προέβησαν εἰς σφράγισιν καμινίων καὶ κατάσχες καὶ ἀναγκαστικὴν δημοπρασίαν τῆς ἀσθέστου. Ἐν Καλύμνῳ, εἰς σφράγισιν καμινίων ἀγγειοπλαστικῆς πρὸς χρῆσιν τῶν κατοίκων, καὶ εἰς τὰς πλείστας τῶν νήσων αἱ δικαστικαὶ καὶ διοικητικαὶ ἀρχαὶ ἤρχισαν νὰ ἀπαιτῶσιν ὅπως ἡ διαδικασία

ἐν τοῖς Δικαστηρίοις καὶ ἐν γένει πᾶσα διαμοιβὴ ἐγγράφων γίνηται εἰς Τουρκικὴν γλῶσσαν. Τοῦτο, ὡς γνωστόν, εἶναι ἐντελῶς ἀδύνατον διὰ τὰς νήσους, καθότι οἱ διοριζόμενοι διοικητικοὶ καὶ δικαστικοὶ Πάρεδροι, οἱ Δημογέροντες, οἱ δικηγόροι καὶ ἐν γένει πάντες οἱ κάτοικοι ἀγνοοῦσι δυστυχῶς τὴν Τουρκικὴν. Διὰ τὸν σπουδαιότατον τοῦτον λόγον ἀνέκαθεν εἰς τὰς νήσους ἡ διαδικασία, τὰ πρακτικὰ τῶν δικαστηρίων, τὰ διάφορα ἐγγραφα, αἱ ἀναφοραί, ἡ ἐπίσημος ἀλληλογραφία ἐγίνοντο καὶ ἐξακολουθοῦσι νὰ γίνωνται εἰς τὴν γλῶσσαν τοῦ τόπου. Τὰ διαβήματα ταῦτα ἐπέφερον ἀναστάτῳσιν εἰς τοὺς κατοίκους τῶν πτωχῶν νήσων, ἧτις ἐφθασεν εἰς ἀληθῆ ἀπόγνωσιν διὰ τῆς προσκλήσεως τῶν ἐπιτοπίων Ἀρχῶν πρὸς σύνταξιν τῶν στρατολογικῶν καταλόγων καὶ διὰ τῆς κοινοποιήσεως ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους ἀπὸ 4 Ἰουλίου 1909 (1305), διὰ τῆς ὁποίας τὸ σεβαστὸν Συμβούλιον ἀποφαίνεται, ὅτι εἰς τὸν ἀποκεκομμένον φόρον Μακτοῦ δὲν περιλαμβάνονται παρὰ τρεῖς μόνον φόροι, ὁ Κτηματικός, ὁ τῆς Δεκάτης καὶ ὁ Στρατιωτικός, καὶ ὅτι πάντες οἱ λοιποὶ φόροι πρέπει νὰ εἰσπράττωνται ἀπὸ τοὺς κατοίκους τῶν νήσων, χωρὶς ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ νὰ ἐπιτραπῇ ἐξαιρέσις. Ἄν καὶ ὁ ὀφειλόμενος σεβασμὸς πρὸς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους εἶναι ἀπεριόριστος, ἐν τῷσούτῳ οἱ κάτοικοι τῶν νήσων εὐρίσκουσιν ἀνεξήγητον, πῶς παρεγνωρίσθη τόσον εὐκόλως τὸ καθεστῶς τῶν νήσων καὶ οἱ Ὑψηλοὶ Τίτλοι, ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζεται τοῦτο. Ἡ ἐξέτασις τῶν Ὑψηλῶν Αὐτοκρατορικῶν Φερμανίων, πολλῶν Βεζυρικῶν καὶ Νομαρχιακῶν διαταγῶν, διαφόρων γνωμοδοτήσεων τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, καὶ ἡ ἀπ' αἰῶνων μέχρι σήμερον διατηρουμένη ἐξαιρετικὴ θέσις τῶν νήσων, μαρτυροῦσιν ὅτι ὁ Μακτοῦ κατὰ τὴν μέχρι τοῦδε ἐπικρατήσαν ἐννοίαν αὐτοῦ περιλαμβάνει ὅλους τοὺς ἐν τῷ Κράτει φόρους, εἴτε ἐμμέσους εἴτε ἀμέσους, ἀδιαφόρως τῶν τροποποιήσεων καὶ ἐναλλαγῶν, τὰς ὁποίας ὑπέστησαν ἢ δύνανται νὰ ὑποστῶσιν. Ἀπόδειξις τρανωτάτη τούτων εἶναι ἡ μέχρι τοῦδε ὑφισταμένη ἀναγνώρισις τῶν δικαιωμάτων τῶν νήσων ἐπὶ τῶν τελωνειακῶν εἰσπράξεων καὶ ἡ ἀποτελεσματικὴ ἀπόκρουσις τῆς ἐγκαταστάσεως Λιμεναρχείου εἰς τὰς νήσους καὶ ἡ ἐπίσης ἀποτελεσματικὴ ἀπόκρουσις τῆς Régie, ἡ ὁποία δὲν ἠδύνατό ποτε νὰ ἐφαρμοσθῇ εἰς τὰς νήσους, ἀφ' οὗ δυνάμει τοῦ καθεστῶτος αὐτῶν, οὔτε τὸ Κυβερνητικὸν Μονοπώλιον (Banderole) εἶχε πρὸ ταύτης ἐφαρμοσθῇ. Εἶναι δὲ ἐπίσης γνωστόν, ὅτι οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Δημοσίου Χρέους εἰς οὐδεμίαν ἐπιτοπίως προβαίνουσιν ἐνέργειαν, ἀλλ' ἐπιβλέπουσι μόνον τὴν ἐξῴθεν εἰσαγωγὴν καὶ εἰσπράττουσι τὸ ἀντίτιμον τῶν σπογγαλιευτικῶν ἀδειῶν. Ἐναντίον λοιπὸν τῶν Ὑψηλῶν Φερμανίων, κτινα

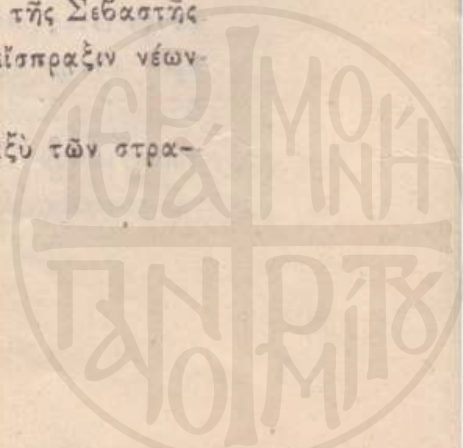
ρητῶς λέγουσιν, ὅτι οἱ κάτοικοι τῶν νήσων, πληρώνοντες τὸν Μακτοῦ, μένουσιν ἐλεύθεροι ὑφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις καὶ οὐδεὶς δύναται νὰ προσθέτῃ τι, ἐφ' ὅσον μένουσι πιστοὶ εἰς τὸ ἐνδοξὸν Ὀθωμανικὸν Κράτος, καὶ ἐναντίον τοῦ καθεστῶτος τῶν αἰώνων, τὸ Σεβαστὸν Συμβούλιον τοῦ Κράτους γνωμοδοτεῖ ὑπὲρ τῆς ἐπιβολῆς νέων φόρων, εἰς οἱ κάτοικοι τῶν πτωχῶν, ἀνύδρων καὶ ἀγόνων νήσων δὲν βλέπουσι τίνι τρόπῳ εἶναι δυνατόν νὰ πληρώσωσιν.

Διὰ δὲ τὴν στρατολογίαν οἱ κάτοικοι τῶν πτωχῶν ἡμῶν νήσων φρονοῦσιν ὅτι πρέπει νὰ ἀπαλλαγῶσι ταύτης, διὰ τὸν λόγον ὅτι, συμφώνως πρὸς τὰ ὑψηλὰ Φιρμάνια, πληρώνοντες τὸν Μακτοῦ, εἶναι ἀπηλλαγμένοι παντὸς ἄλλου βάρους, καὶ οὐδέποτε μέχρι τοῦδε ἐπλήρωταν στρατιωτικὸν φόρον, ὡς οἱ λοιποὶ κάτοικοι τῆς Αὐτοκρατορίας, οἵτινες, ἀπαλλασσόμενοι αὐτῆς, ὑποχρεοῦνται τῶρα νὰ ὑπηρετήσωσιν. Ἐκτὸς δὲ τούτου, ἡ ἐφαρμογὴ τῆς στρατολογίας εἰς τὰς νήτους θὰ ἤρκει μόνη νὰ ἐπιφέρῃ τὴν ὀλοσχερῆ καταστροφὴν αὐτῶν· ὡς γνωστὸν οἱ κάτοικοι τῶν νήτων τούτων πορίζονται τὰ πρὸς τὸ ζῆν διὰ τῆς ναυτιλίας καὶ σπογγαλιείας· εἰς τὸ ἐπιπονώτατον καὶ βαρύτερον τοῦτο ἐπάγγελμα, δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ἐργασθῶσι παρὰ νέοι ὑγιεῖς καὶ ἀκμαῖοι, αὐτοὶ οὗτοι ἀκριβῶς, οἱ ὅποιοι θὰ προσληθῶσι διὰ τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας· οἱ λοιποὶ κάτοικοι, μὴ δυνάμενοι νὰ ἐπιδεθῶσιν εἰς τὴν γεωργίαν ἢ ἄλλο τι, ὡς ἐκ τοῦ ξηροῦ καὶ παντελῶς ἀγόνου τῶν νήτων, μόνον ἀπὸ τὸ προεῖν τῆς ἐργασίας τῶν ὀλίγων νέων, ἀναμένουσι νὰ πορισθῶσι τὰ πρὸς τὸ ζῆν. Τί θὰ ἀπογίνωσι λοιπὸν οἱ δυστυχεῖς κάτοικοι ἐὰν αἱ ἐργατικαὶ χεῖρες τῶν κατ' οὐσίαν προστατῶν αὐτῶν ἐξουδετερωθῶσι διὰ τῆς στρατολογίας; Τοῦτο ἀντίκειται καὶ πρὸς τὸν Ἱερὸν Νόμον, ὅστις ἀπαιτεῖ ὅπως ἀπαλλάττωνται τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας οἱ προστατῆται τῶν οἰκογενειῶν καὶ πρὸς τὸν στρατιωτικὸν νόμον, ὅστις ἐπὶ τοῦ Ἱεροῦ βασιζόμενος καθιέρωσεν τὰς ἐξαιρέσεις.

Δι' ὅλα ταῦτα, ἐρχόμεθα σήμερον, ἐξ ὀνόματος ὅλων τῶν πληθυσμῶν τῶν δώδεκα νήσων, ὅπως γίνωμεν διερμηνεῖς, παρὰ τῆ Σεβαστῆς Αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσει, τῆς ἀπελπισίας καὶ ἀπογνώσεως αὐτῶν καὶ ἱκετεύωμεν μετὰ δακρύων, ἵνα Αὐτῇ, λαμβάνουσα ὑφ' ὄψει τὴν ἀρχὴν τοῦ Ἱεροῦ Νόμου «*ἡ δυσκολία θέλει διευκόλυνσιν*», ἀποδεχθῆ εὐμενῶς τὰ εὐσεβάστως καὶ ταπεινῶς ὑποβαλλόμενα ἀκόλουθα αἰτήματα :

Α') Νὰ διαταχθῶσιν οἱ εἰς τὰς εἰρημένους νήσους ὑπάλληλοι τῆς Σεβαστῆς Αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως, ὅπως παύσωσι ζητοῦντες τὴν εἰσπραξίν νέων φόρων ὑπὸ οἰανδῆποτε μορφῆν.

Β') Νὰ μὴ συμπεριληφθῶσιν αἱ πτωχαὶ ἡμῶν νῆσοι μεταξύ τῶν στρατολογουμένων μερῶν.

Γ') Νά εξακολουθήσῃ ἡ χρῆσις τῆς μόνης παρὰ τῶν κατοίκων ὀμιλουμένης γλώσσης, κατὰ τὸ ἀπ' αἰώνων καθεστῶς, ἐν τε τῇ Διοικήσει καὶ τοῖς Δικαστηρίοις, ἵνα μὴ ἐπέλθῃ παντελὴς ἀρνησιδικία, ἀντικρὺς ἀντικειμένη πρὸς ὑπὸ τοῦ Συντάγματος τεθείσας ἀρχάς.

Δ') Νά καθορισθῇ ἀκριβοδικαίως τὸ μέρος τῶν Νήσων ἐκ τοῦ εἰσοδήματος τῶν Τελωνείων, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν σημερινῶν προσόδων.

Ἐν γένει καθικετεύομεν τὴν Σεβαστὴν Αὐτοκρατορικὴν Κυβέρνησιν, ὅπως, ἀκολουθοῦσα τὸ παράδειγμα καὶ ἄλλων Συνταγματικῶν Κυβερνήσεων, αἰσθησάμενη ἀπαλλάττουσι πλείστων ὅσων ὑποχρεώσεων τοὺς κατοίκους τμημάτων τῶν χωρῶν αὐτῶν, ἡδίκημένων παρὰ τῆς φύσεως, καὶ σεβομένη τὴν ἱεράν θέλησιν τῶν ἐνδοξῶν καὶ ἀειμνήστων Σουλτάνων, τὴν διατυπωθεῖσαν δι' Ὑψηλῶν Αὐτοκρατορικῶν Φερμανίων, τὰ ὅποια, ἐκτὸς τοῦ ὅτι, ὡς Φερμάνια, ἀποτελοῦσι τὸ γενικὸν δίκαιον τῆς Αὐτοκρατορίας, στηρίζονται προσέτι ἐπὶ ἀμεταθέτου ἀνάγκῃς, ἣτις ἐνεκα τῆς φύσεως τῶν νήσων εἶναι αἰώνιος, λάβῃ πρόνοιαν, ὅπως μὴ εἰς τὸ μέλλον παρεννοῶντι αἱ διατάξεις τῶν Φερμανίων καὶ μὴ ἐνοχλῶνται κατ' οὐδένα τρόπον οἱ πτωχοὶ κάτοικοι τῶν δώδεκα νήσων, οἵτινες αἰετοτε διεκρίθησαν διὰ τὴν πίστιν αὐτῶν πρὸς τὸ ἐνδοξὸν Ὀθωμανικὸν Κράτος, καὶ οὐδὲν ἄλλο ὠνειροπόλησαν οὔτε ὄνειροπολοῦσι παρὰ τὸ νὰ ζῶσιν ἡτυχοὶ καὶ ταπεινοὶ ἐπὶ τῶν ξηρῶν καὶ ἀγώνων αὐτῶν βράχων, μακαρίζοντες τὴν μνήμην τῶν εὐεργετῶν αὐτῶν Σουλτάνων. Ἄλλως, τὸ καλῶς ἐννοούμενον Σύνταγμα καὶ αἱ καλῶς ἐννοούμεναι ἀρχαὶ τῆς ἰσότητος, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιτρέψωσι τὴν ἐν ὀνόματι αὐτῶν καταστροφὴν καὶ ἐξόντωσιν τῶν χιλιάδων πιστῶν ὑπηκόων.

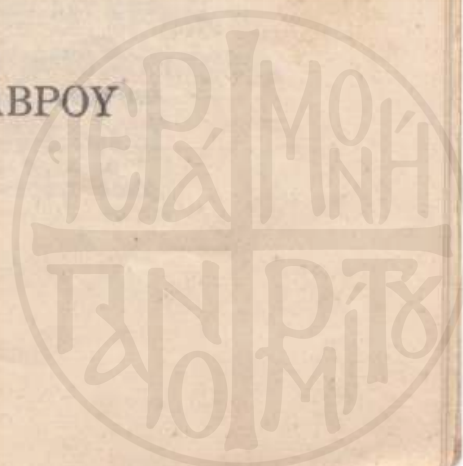
Ἐχοντες τὴν πεποίθησιν, ὅτι τὰ ἀσήμαντα αἰτήματα τῶν πτωχῶν νήσων δὲν εἶναι παρὰ ἀπλῆ αἴτησις ὀλίγου ἄρτου καὶ ὕδατος, ἐλπίζομεν ἀκράδαντως ὅτι θέλουσι τύχῃ εὐμενοῦς ὑποδοχῆς ἐκ μέρους τῆς πατρικῆς ἡμῶν Κυβερνήσεως.

Διατελοῦμεν μετὰ βεβαιότητος σεβασμοῦ τῆς Ὑμετέρας Ὑψηλότητος πιστοὶ καὶ ταπεινοὶ θεράποντες.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, τῇ 1 Νοεμβρίου 1909.

Οἱ πληρεξούσιοι τῶν δώδεκα Σποράδων

ΜΙΧΑΗΛ ΒΕΝΙΑΜΙΝ ΜΙΧ. ΝΕΟΚΛ. ΚΑΛΑΒΡΟΥ

Μετάφρασις Φερμανίου
τοῦ ἐνδόξου καὶ ἀειμνήστου Σουλτάν Μαχμούτ Β΄.

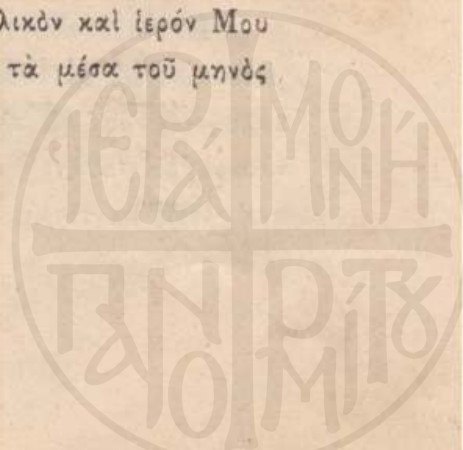
Ἦγεμῶν τῶν ἐνδόξων ἠγεμόνων, μεγάλε τῶν μεγάλων καὶ περικλεῶν ἐξουσιαστῶν, Κύριε ὑψηλότατε καὶ λαμπρότατε κτλ., ὁ πλείστῳ ἐλέει τοῦ Ὑψίστου παμβασιλέως (τοῦ σαντζακίου τοῦ μεντσέ) ἐνδοξος ὑπάτος, διοριστὴς καὶ ἐξουσιαστὴς τῆς Ρόδου, περινούστατέ μου Σουκρῆ Πασᾶ, διαιωνιζέσθω σου ἡ εὐδαιμονία.

Ἄμα ὡς ἤθελε φθάσει ὁ παρῶν ὑψηλὸς ὀρισμὸς Μου, γνωστὸν ἔστω σοι ὅτι οἱ κάτοικοι τῶν ἐν τῷ Αἰγαίῳ Πελάγει εὐρισκομένων νήσων Ἰκαρίας, Πάτμου, Λέρου, Καλύμνου καὶ πρότερον μὲν ἐπεφορτίζοντο μὲ παντοειδῆ βάρη καὶ παιδείας, μὴ διαφυλαχθέντες κατὰ τὸ πρέπον, τελευταῖον δὲ πολλὰ ἔπαθον ἐκ τῶν κακοπραγιῶν καὶ δολιοτήτων τῶν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἀναφαινομένων πλοίων τῶν κακούργων καὶ κακοποιῶν ἀνταρτῶν καὶ πειρατῶν. Ταῦτα πάντα ἔφθασαν εἰς τὰς βασιλικὰς Μου ἀκοάς· ἐπειδὴ δὲ ὅσοι τῶν ἐν τῇ ὑψηλῇ Μου βασιλείᾳ ραγιάδων δεικνύουσιν ἀφοσίωσιν καὶ εἶνε στερεοὶ ἐν τῇ ὑπακοῇ καὶ ὑποταγῇ εἰς τὸ βασιλικόν Μου Κράτος, καθὼς οἱ κάτοικοι τῶν πτωχῶν τούτων καὶ ξηρῶν νήσων, οἱ τοιοῦτοι πρέπει ν' ἀναπαύονται ἡσυχῶς εἰς τὰς στρωμνάς αὐτῶν, ὑπὸ τὴν Αὐτοκρατορικὴν Μου εὐεργετικὴν σκέπην, διαφυλαττόμενοι ἀπὸ πάσης ἀδικίας καὶ καταπίεσεως κατὰ τὴν πανεύφημον ἀγαθοποιὸν βασιλικὴν Μου ἀπόφασιν καὶ ἐπειδὴ εἶνε φανερόν ὅτι αἱ νῆσοι αὗται, ὑποκείμεναι ἔκπαλαι ὑπὸ τὴν Ρόδον, διατελοῦσι τῷ ὄντι πισταὶ καὶ ἀφοσιωμένοι ὑποτελῶς τῷ ὑπερόχῳ Μου Κράτει, διὰ ταῦτα δίκαιον εἶνε νὰ ἀξιωθῶσι τῆς βασιλικῆς Μου εὐσπλαγχνίας καὶ μεγαλοδωρίας πρὸς ἀνάπυσιν των.

Εἰς βεβαίωσιν οὖν τῶν προτέρων αὐτῶν δικαιωμάτων, διατάττω ἵνα τοῦ λοιποῦ πληρόνωσιν ἑτησίως εἰς τὴν πρέπουσαν ποσότητα τὸν φόρον αὐτῶν **κατ' ἀποκοπὴν,** χωρὶς νὰ ἐνοχλῶνται ἀπὸ κανὲν ἕτερον βᾶρος, διαφυλαττόμενοι δὲ καὶ ἀπὸ πᾶν ἄλλο βᾶρος καὶ ἐνόχλησιν, καθὼς καὶ ἀπὸ τὰς κακουργίας καὶ δολιότητος τῶν κακούργων ἀνταρτῶν καὶ πειρατῶν, τοῦθ' ὅπερ εἶνε ἀπὸ τὰ χρειώδη. Οὕτω δέ, **βεβαιωθέντων τῶν προτέρων αὐτῶν δικαιωμάτων** τῶν εἰρημένων νήσων, οἱ ἐν αὐταῖς κατοικοῦντες ἐφ' ὅσῳ διατελοῦσι στερεοὶ ἐν τῇ εὐπειθείᾳ καὶ ὑποταγῇ, θέλουσι πληρῶναι ἑτησίως φόρον **κατ' ἀποκοπὴν δι' ὅλα ἐν γένει 80,000 γρόσια·** τὴν

ποσότητε δὲ ταύτην θέλουσι διαμοιρασθῆ ἀληθῶς καὶ δικαίως, ἀναλόγως τῆς καταστάσεως καὶ τῆς δυνάμεως ἐκάστης νήσου καὶ ἀπὸ τῆς πρώτης Μαρτίου αἰσίου τρέχοντος ἔτους θέλουσι στέλλει αὐτὸν εἰς δύο δόσεις, πρὸς τοὺς κατὰ καιρὸν ἐξουσιαστὰς τῆς Ρόδου, οἵτινες ἔχουσι καθῆκον νὰ προφυλάττωσιν αὐτοὺς ἀπὸ πάσης κακοπραγίας, πίεσεως καὶ δολιότητος· ἐπίσης διὰ τοῦ ὑψηλοῦ Μου τούτου ὀρισμοῦ γνωστοποιῶ, ὅτι οἱ ἐξουσιασταὶ τῆς Ρόδου καὶ εἰ τις ἄλλος **δὲν ἔχουσι τὸ δικαίωμα** νὰ ἐπεμβαίνωσιν εἰς τὰ πράγματά των, ἀλλ' αἱ συμπίπτουσαι κοινὰ καὶ ἰδιωτικαὶ ὑποθέσεις των θέλουσιν ἐξετάζεσθαι καὶ τελειοῦσθαι μὲ τὴν γνώμην καὶ τὴν βουλήν των **κατὰ τὰ τοπικὰ των ἔθιμα**. Ταύτοχρόνως θέλουσι στέλλει ἀντιπροσώπους των εἰς Ρόδον, ἐκλεγμένους ὑπὸ τῶν ἰδίων ὑπηκόων τῆς κραταιᾶς Μου βασιλείας, ἀνδρας ἐμπιστευμένους καὶ καλοκάγαθους, διὰ νὰ ἴστανται καὶ διατρίβωσιν ἐκεῖ καὶ συμβιβάζωσι τὰς συμπιπτούσας ὑποθέσεις των· ἐπὶ τούτῳ ἐξεδόθη ὁ εὐκλεῆς κεκοσμημένος Αὐτοκρατορικός Μου ὀρισμὸς οὗτος καὶ διατάττω νὰ ἐνεργήσῃ καὶ κινηθῆ σύμφωνα μὲ αὐτόν.

Σὺ λοιπὸν, ἔνδοξέ μου Πασᾶ, γίνωσκε ὅτι, **ἐφ' ὅσον** οἱ προμνησθέντες νησιῶται δὲν εὐρίσκονται εἰς ἐνάντια κινήματα, ἀλλὰ **μένουσι πιστοὶ** εἰς τὸ ἐκ προγόνων ραγιαλίκιον καὶ τὴν ὑποταγήν, θέλουσι πληρῶναι ἐτησίως εἰς δύο δόσεις τὸν φόρον αὐτὸν κατ' ἀποκοποπὴν (Μακτοῦ), παραδίδοντες αὐτὸν ἐγκαίρως πρὸς σέ. Οὐδεμίαν δὲ ἐτέρα ἐνόχλησις δύναται νὰ γείνη πρὸς αὐτοὺς μήτε ἐκ μέρους σου μήτε ἐκ μέρους κανενὸς ἄλλου, ἀλλὰ μόνον ὑπεράσπισις, προστασία καὶ διαφύλαξις ἀπὸ τῶν κακοποιῶν κουρσάρων. Γίνωσκε ταύτοχρόνως ὅτι αἱ συμπίπτουσαι αὐτῶν ὑποθέσεις θέλουσι τελειοῦσθαι **τῇ ἰδίᾳ αὐτῶν βουλήσει ὑπὸ τῶν ἐτησίως ἐν δημοσίᾳ συνελεύσει ἐκλεγομένων ὑπ' αὐτῶν**, περὶ ὧν θέλουσι σέ εἰδοποιεῖ καὶ παρὰ τῶν ἐν Ρόδῳ μελλόντων ἰστᾶναι ἐπιτρόπων. Γενέσθωσαν δὲ ἀντίγραφα δεύτερα καὶ δοθῆτωσαν εἰς χεῖρας τῶν προμνησθέντων πιστῶν ραγιαδῶν μου, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἔχωσι γνῶσιν τοῦ Ὑψηλοῦ Αὐτοκρατορικοῦ καὶ εὐεργετικοῦ Μου ὀρισμοῦ. Αὕτη εἶναι ἡ ἀπόφασις καὶ Αὐτοκρατορικὴ Μου θέλησις. Γίνωσκε λοιπὸν ταύτην καὶ ἐνήργει συμφῶνως, ἀφιστάμενος πάσης ἐναντιότητος. Ἐπὶ τούτῳ ἐξεδόθη τὸ παρὸν ἱερὸν Μου θέσπισμα καὶ διατάττω, ἵνα ὅπου καὶ ἂν ᾔθελε φθάσει, ὑπακούωσιν εἰς αὐτό. Οὕτω γίνωσκε καὶ εἰς τὸ βασιλικὸν καὶ ἱερὸν Μου σημεῖον πείθου. Ἐγράφη ἐν ἔδρᾳ τῆς εὐδαιμονίας Μου εἰς τὰ μέσα τοῦ μηνὸς Τζεμάζ-ούλ-ἑββέλ 1251 (1835).

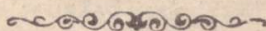
**Ὁ Ὑψηλότατος Αὐθέντης Χαφίς Ἀχμέτ Πασᾶς, Μουχα-
βουζής τῆς Ρόδου καὶ τῶν Σποράδων νήσων**

Εἰς ὅλας τὰς ὑπὸ τὴν Ρόδον ὑποκειμένας νήσους,

Πρὸς τοὺς ἡμετέρους αὐτῶν Ζαπίτας, πρὸς τοὺς Δημογέρον-
τας, προεστῶτας καὶ λοιποὺς ἐγκατοίκους ραγιάδες μικροὺς τε καὶ
μεγάλους.

Διὰ τοῦ παρόντος ἡμῶν ὀρισμοῦ σᾶς κάμνομεν γνωστὸν ὅτι κατ' αὐτὰς
διηύθυνε πρὸς ἡμᾶς (διὰ μέσου Καποῦ Κεχαγιᾶ μας) ὁ Γαληνότατος καὶ εὐ-
σπλαγχνικότατος ἡμῶν Βασιλεὺς Σουλτὰν Μαχμουτ Χὰν Ἐφέντης ἐν Ὑψη-
λὸν προσκυνητὸν Χάττι Χουμαῖ, ἐπικεκυρωμένον τῇ ἰδίᾳ Αὐτοῦ δικαίᾳ χειρὶ
καὶ ἠὺτρεπισμένον ὡς θέλετε τὸ ἰδίῃ, τὸ ὁποῖον ἐμεταφράσαμεν εἰς τὴν κοινὴν
ἡμῶν διάλεκτον κατὰ τὸν ὑψηλὸν προσκυνητὸν ὀρισμὸν τῆς Α. Α. Μ. καὶ
σᾶς τὸ διευθύνομεν ἤδη μὲ τὸν παρόντα ἄνθρωπόν μας. Ἀμέσως δὲ ὅπου λά-
θετε τὴν εἶδησιν τοῦ ἐρχομοῦ του εἰς τὰ αὐτόθι (πρὶν ἢ ἐξέλθῃ τοῦ πλοίου)
θέλετε τὸ πρὸς ταυτῆσει μὲ ὄλον τὸ προσῆκον σέβας, ὅλοι μικροὶ τε καὶ μεγά-
λοι καὶ λαβόντες το, θέλετε προσκυνήσῃ καὶ ἀσπασθῆ, ὡς νὰ ᾔναι τὸ πρωτότυ-
τον, καὶ οὕτω θέλετε τὸ ἀναγνώσῃ εἰς ἐπήκοον πάντων· χουσμῆτι δὲ δὲν
θέλετε πληρῶσει ὀβολόν. Οὕτω ποιήσατε, ὡς ὑμῖν ἐντελλόμεθα ἐξ ἀποφάσεως.

1638 76ρίου 25 ἀπὸ τὸ Διδάμι.

Ὁ Ὑψηλότατος Μεχμέτ Σουκιούρ πασᾶς

Πρὸς τοὺς προεστῶτας

καὶ λοιποὺς κατοίκους τῆς νήσου Σύμης.

Καὶ προλαβόντως σᾶς ἐγράψαμεν μὲ ἄλλο μας ἀπὸ 25 Αὐγούστου, σταλ-
μένον σας μὲ ἐπίτηδες ἀξιωματικόν μας ἄνθρωπον, τὸν Ἀλῆ Καβάζην, προσ-
καλοῦντές σας νὰ ἔλθητε εἰς τὴν Καθέδραν, κατὰ τὴν ἀρχαίαν συνθήειαν καὶ
νὰ πραγματευθῆτε προφορικῶς τὴν ἡσυχίαν καὶ ἀσφάλειαν τοῦ τόπου σας,
πλὴν ἐσεῖς μὲ τόσην ἀδιαφορίαν καὶ ἀψηφισίαν ἐφέρθητε, ὅπου μήτε ἀκρόασιν

μήτε ἀποκρισιν μᾶς ἐδώκατε, τὸ ὁποῖον καὶ τοῦτο σᾶς συγχωροῦμεν καὶ παρα-
βλέπομεν. Ἦδη πάλιν γράφοντές σας ἐκ νέου τὸ παρὸν, σᾶς προτρέπομεν καὶ
συμβουλευόμεν πατρικῶς νὰ ἔλθητε ὅσον οὔπω ἐν τάχει εἰς ἀντάμωσίν μας νὰ
ὀμιλήσωμεν καὶ σκεφθῶμεν τὰ συμφέροντα τῆς Νήσου σας, ἐπειδὴ καὶ σήμερον
ἐδέχθημεν τὸ Βασιλικὸν προσκυνητὸν Φερμάνι μὲ τὸν ἰδικὸν μας Δερβήταγαν,
τὸ ὁποῖον διαλαμβάνει καὶ αὐθις ρητῶς τὴν ὑποταγὴν σας εἰς τὴν Ρόδον, καὶ
μὲ τὸν ἐρχομὸν σας ἔχετε τὸ ἐλεύθερον νὰ προτείνητε τὰ προβλήματα σας,
ἂν θέλητε νὰ δεχθῆτε Διοικητὴν ἐκ μέρους μας, ἢ νὰ δεχθῆτε τὸ νησι ἐπάνω
σας διὰ λογαριασμὸν σας, πληρόνους τὸν καθ' ἑκάστον χρόνον ἓνα ποσόν,
διωρισμένον καὶ προαγροικημένον ἐν τῷ μεταξύ μας, εἰς τὸ ἐναντίον ὅμως
καὶ ταύτην τὴν φορὰν ἀδιαφορήσητε καὶ ἀποσιωπήσητε, γινώσκετε ὅτι αἱ
Βασιλικαὶ προσταγαὶ εἶναι δραστήριαι, θέλει φερθῶμεν ἡγεμονικῶς καὶ θέλετε
τὸ μετανοήσει ἀνωφελῶς· ἔστω πρὸς εἰδησίην σας καὶ περιμένοντες τὴν ἀπό-
κρισίν σας ἔγγραφον, μένωμεν.

Ρόδος, τῆ 27 Σεπτεμβρίου 1835 ἀπὸ τὸ Διβάνι.

Ἐγγραφοῦν Ἀχμέτ Παδᾶ, κοινοποιηθὲν εἰς τὰς 12 νήσους.

Ὡς ἐπληροφορήθημεν οἱ κάτοικοι τῶν νήσων, κατελήφθησαν ὑπὸ φόβου μή-
πως ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ νέου διοικητικοῦ συστήματος παραβλάβῃ δῆθεν τοὺς
ἀποκεκομμένους φόρους τῶν (Μακτοῦ), ἐν ᾧ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος σύστημα ἀφορᾷ
μόνον τὴν ἀλλαγὴν τοῦ πρότερον διοικητικοῦ συστήματος καὶ τὴν ἀφομοίωσιν
αὐτοῦ μὲ τὸ καθ' ἅπασαν τὴν Αὐτοκρατορικὴν Ἐπικράτειαν ἐφαρμοσθὲν διοι-
κητικὸν σύστημα· ὅπως δὲ γνωρίσωσιν οἱ διαληφθέντες κάτοικοι ὅτι ἡ ὡς εἶρη-
ται ἐφαρμογὴ ποσῶς δὲν παραβλάπτει τὸν ἀποκεκομμένον φόρον, καὶ ἐπομέ-
νως οὐδεμίαν ὑπάρχει περὶ τούτου ἀνωτέρα διαταγὴ, ἐκδίδεται τὸ παρὸν διά-
ταγμα ἐκ τοῦ Βιλαετίου τῶν νήσων τοῦ Ἀρχιπελάγους καὶ ἐπαφίεται εἰς χει-
ρας αὐτῶν πρὸς γνῶσιν των.

Τῆ 20 Σελήνης Ζηλιτζέ 1285.

(22 Μαρτίου 1869).

Ἐκτός τῶν ἄνω ἐγγράφων, εἰς τὸ πρὸς τὴν Σεβαστὴν Αὐτοκρατορικὴν Κυβέρνησιν ἐπιδυθὲν χειρόγραφον ὑπόμνημα ἦσαν ἐπισυνημμένα καὶ τὰ φωτογραφήματα τῶν ἐξῆς ἐγγράφων :

1ον) Ἐνός Μπουγζουρουλί, ἀπευθυνομένου πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Μουτσαρίφην Ρόδου Ἀπτούλ Ἀζίζ, ὑπὸ χρονολογίαν 29 Τζεμαζή-ούλ-εββέλ 1102 καὶ διατάττοντος ὅπως μὴ ζητῆται ἄλλος τις φόρος παρά τῶν κατοίκων τῶν νήσων, πλὴν τοῦ κατ' ἀποκοπὴν (Μακτοῦ).

2ον) Ἐνός Φιρμανίου τοῦ Σουλτάν Ἀπτούλ Χαμίτ τοῦ Α', ὑπὸ χρονολογίαν 8 Ρεμπι-ούλ-εββέλ 1189.

3ον) Ἐνός τουρκικοῦ ἀντιγράφου τοῦ Φιρμανίου τοῦ Σουλτάν Μαχμούτ τοῦ Β'.

4ον) Ἐνός διαβατηρίου εἰδικοῦ διὰ τοὺς κατοίκους τῶν Σπεράδων.

5ον) Μιᾶς διαβεβαιώσεως τοῦ Ἀχμέτ Πασᾶ περὶ διατηρήσεως τοῦ Μακτοῦ.

